

arkki

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti
Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmissions medlems- och infoblad

1/2019

MARTIN CAVE:
**LIITTO TUO
LÄSNÄÖLON** 4

VOIKO APOLOGIA
PELASTAA
HENKIÄ? 18

RAAMATTUOPETUS:
JUMALAN LÄSNÄÖLOA
ETSIMÄSSÄ 12

RUKOUSTAPAHTUMA
PÄÄSIÄISPYSÄKKI
ENÄ-SEPÄSSÄ 24

9.4. WEBINAARI
VIERELLÄ KULKEMISESTA 11

OPKON KESÄLEIRI
17.-21.7. VALKEALASSA 11

FSSMnytt

INTERVJU MED VÅR NYA
**STUDENTARBETARE I
HELSINGFORS** 21

GUDS GÅVOR
– EN DEL AV VÅR KALLELSE 23

TEEMA: LÄSNÄÖLO

RUKOILEMME

NIIN KUIN USKOMME

”Rukous tekee teologin”, kirjoitti kirkkoherra **Väinö Paldán** latinaksi virsikirjaan, jonka hän antoi kesäteologille tämän ensimmäisenä työpäivänä. Olin silloin untuvikko teologin urani alussa. Tuo virsikirja on aikoja sitten hukunut ja kirkkoherra muuttanut taivaan kotiin, mutta hänen jättämänsä viisaat sanat ovat säilyneet mielessäni.

”Niin uskot kuin rukoilet.” Tämä lienee tunnetumpi sanonta kuin kirkkoherran virsikirjaan raapustama omistuskirjoitus. Se mitä rukoile-

me jumalanpalveluksen liturgiassa, hengellisissä tilaisuuksissa, hartaushetkissä, opiskelijailloissa, työntekijäpäivillä tai aamulla herätessämme, kertoo uskostamme.

OPKO oli yksi tammikuussa pidettyjen *Perustan* teologisten opintopäivien järjestäjistä. Suomen Raamattuopisto täyttyi lähes ääriään myöten, kun maailmankuulu Uuden testamentin tutkija ja kirjailija **N.T. Wright** luennoi. Monella tavalla loistava tapahtuma pani minut kuitenkin pohtimaan rukouksen ja teologian suhdetta koko viidennessä liikkeessä. Korkealaatuista, sielua hivelevää teologiaa oli tapahtumassa ihastuttavan paljon. Rukousta vähän. Mitä tästä pitäisi ajatella?

Lienee totta, että ainakin viidennen liikkeen aikuisten tapahtumissa rukous kanavoituu usein virsien ja *Viisikielisen* veisaukseen, lyhyisiin valmiisiin rukouksiin tai tuttujen rukousten, kuten Isä meidän lausumiseen yhdessä. Ajallisesti rukous on usein sivuroolissa. Vapaa rukoileminen tai rukous pienryhmissä on myös jäänyt vähälle. Ikään kuin siihen liittyisi hankaluutta. Olisi mielenkiintoista tutkia, miten rukoilemisen opettaminen, tavat ja rukoukseen käytetty aika ovat muuttuneet liikkeissämme herätysten vuosikymmenistä tähän päivään. Liittyykö tähän myös teologian muutos?

OPKOn syntyä edelsi määrätietoinen rukoileminen Helsingin Tuomiokirkon kellotapulissa. Suurten opiskelijaherätysten roihutessa rukousvartioita pidettiin ennen opiskelijakokouksia ja myös niiden aikana. Olisiko tätä herätystä milloinkaan nähty ilman ihmisiä, jotka rukoilivat polvillaan Jumalan siunausta ja johdatusta etsien? Tämä koettiin niin tärkeänä, että OPKOn syntyessä sen oppiperustassa haluttiin korostaa kokonaisvaltaista antautumista Pyhän Hengen hallintaan.

Viimeisessä Perusta-lehdessä Timo Junkkaala käsittelee Kansanlähetyksen kriisiä 1970-luvun alussa. Tässä jupakassa OPKOkina oli mukana. Junkkaala kävi läpi viidennen liikkeen hajoamisiin johtavia syitä, joista yksi oli ilmeisen teologinen. Hänen mukaansa vastakkain oli ”*optimistinen pyhitys- ja herätyskristillisyyys, jossa korostettiin kokonaista antautumista Pyhän Hengen hallintaan*”. Toisessa äärilaidassa olivat ”*ihmisen perinpohjaista turmelusta ja jumalattoman vanhurskauttamista yksin uskosta korostavat*”. Jännite eri leirien välillä oli niin suuri, että yhdessä jatkaminen oli mahdotonta.

Rukouksen laatua ja määrää on vaikea mitata. Helpompaa on punnita sitä, mitä opetamme tai emme opeta ja vetää siitä johtopäätös teologiamme sisällöstä. Rukous puolestaan on hyvin henkilökohtainen asia. Jeesus käski seuraajiaan mennä kammioon ja sulkea ovet. Vain Jumalan tuli tietää, kuka rukoili, kuinka paljon ja mitä. Salatun rukouselämän rinnalla Raamattu tuntee kollektiivisen rukoilemisen – rukouksen yhdessä. Alkuseurakunnassa rukouksen merkitystä painotettiin niin paljon, että apostolien tuli raivata sille tilaa Jumalan Sanan opettamisen rinnalle.

Olisiko nyt aika puhua enemmän rukouksesta ja etenkin rukoilla enemmän ja monipuolisemmin?

Eikö luterilaisen vanhurskauttamisopin ymmärtämisen tulisi oikein opetettuna ja uskossa omistettuna johtaa iloiseen rukouselämään ja antautumiseen Pyhän Hengen hallintaan? Kumpaakin tarvitaan. Nyt on rukouksen paikka. Jeesus, opeta meidät rukoilemaan.

Jussi Miettinen
pääsihteeri

Mitä OPKO tekee?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä: opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -keskustelutilaisuuksia järjestämme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKolla on 23 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.

”Tervetuloa
mukaan matkalle
rukouksen maahan
Pääsiäispysäkillä
Enä-Seppään!”

- HANNA KARTTUNEN -
SIVU 24

Glöggmingel i Vasa
ledde till festplaner

OPKOn liittokokous
30.3. Helsingissä

Veritas Forumin
kevätkausi

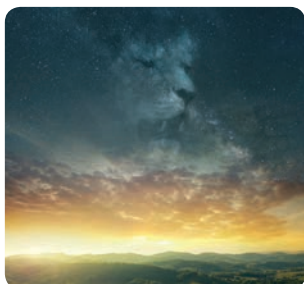

HAASTATTELUSSA:
MARTIN CAVE

Disciple-
konferenssi keräsi
180 osallistujaa

arkki 1/2019

Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteenmuutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti: Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940. Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja Jussi Miettinen Toimitussihteeri ja taitto Ilkka Kontturi Paino Euraprint Painos 1/2019 4700 kpl Arkki ilmestyy vuonna 2019 viikoilla 9, 19, 36 ja 45. Aineisto toimitukseen viisi viikkoa aikaisemmin Mediatiedot www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjä oli tiedotuslehti OPKO-sanomien ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva kristillistä koululais- ja opiskelijatyötä tekevä järjestö. OPKO järjestää säännöllistä opiskelija- ja nuortentoimintaa suomen, ruotsin ja englannin kielellä yhteensä 14 paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.

LIITTO TUO

läsnäolon

Jumalan läsnäolo kristityn elämässä on fakta. Se perustuu liittoon, jonka Jumala on solminut kansansa kanssa, sanoo Disciple19-konferenssissa vierailut norjalainen Martin Cave.

Haastattelu ja kuvat: Ilkka Kontturi

OPKOn ja Petruksen seurakunnan helmikuussa Helsingissä järjestämä Disciple19-konferenssi sai vieraaksi eloisan 67-vuotiaan **Martin Caven**. Hänen opetustensa aiheena oli Jumalan läsnäolo.

Cave on johtanut 40 vuoden ajan norjalaista valtionkirkon sisällä toimivaa luterilaista IMI-kirkkoa, joka raivaa kokouksiinsa paljon tilaa ylitykselle, tekee lähetystyötä Kaakkois-Aasiassa ja opettaa rukoilemaan sairaiden puolesta.

Usein ihmiset puhuvat Jumalan läsnäolosta tunteena. Martin Cavelle Jumalan läsnäolo ei kuitenkaan ole tunne, vaan fakta.

– Olen ajattelija. En tullut kristityksi sen perusteella, että tunsin jotakin.

Nuorena Cave ymmärsi, että suurten uskonnollisten johtajien ja filosofien joukossa Jeesus oli uniikki opettaja, joka ei voinut olla valehtelija. Johtopäätös tästä oli simppele:

– Jos Jeesus ei valehdellut, minun tuli kuunnella mitä sanottavaa hänellä oli.

Sielunkumppani Lewisista

Tutustuessaan Narnia-kirjoista tunnetun Cambridgen yliopiston kirjallisuuden professori **C. S. Lewisin** tuotantoon Cave innostui. Hän oli löytänyt sukulaissielun ja ajattelijan, joka kirjoitukset vahvistivat hänen löytöjään.

Tutuksi on tullut myös tieteellinen raamattukritiikki, mutta siitä hän on eri mieltä.

– Jos en ymmärrä kaikkea, teen kuten **Martti Luther**. Luen vaikeat kohdat niiden valossa, jotka ymmärrän.

Suomessa Martin Cavesta tuntui kuin hän olisi tullut oman perheensä keskelle.

– En tullut vain puhujana, vaan veljenä. Minusta tuntui kuin olisin tavannut vanhan ystävän. Ope-

tusmatkoilla Cavelle ei riitä, että hän vain jakaa tietoa. Hän haluaa luoda suhteita.

– Kirkon avain on siinä, että keskinäiset suhteemme ovat kunnossa. Suomessa koin, että ne toimivat.

Uusi sukupolvi janoaa yhteyttä vanhempaan sukupolveen ja etsii hengellistä ohjausta. Martin Cave muistuttaa, että OPKOn senioreilla on tässäkin paljon annettavaa.

– Nuoret haluavat päästä osallisiksi meidän tiedoistamme ja historiastamme.

Maljaan upotettu

Kun joku sanoo tuntevansa Jumalan läsnäolon, se on Martin Caven mielestä hienoa. Itse hän kuitenkin lähestyy aihetta toisesta kulmasta. Hän auttaa kuulijoitaan ymmärtämään, että he ovat jo Jumalan läsnäolossa, kun heidät on yhdistetty Jumalan solmimaan liittoon.

– Tiedän Jumalan sanan perusteella, että hänen läsnäolonsa on täällä. Hän on minussa ja kulkee edelläni.

Johanneksen evankeliumissa Jeesus sanoo: *”Te olette minussa ja minä teissä.”* Cave havainnollisti salaisuutta täydellä vesimaljalla, johon hän upotti juomalasin.

– Minä olen tuo vesilasi ja vesi on Jumalan läsnäolo.

Vanhan testamentin aikana liiton merkkinä oli ympärileikkaus, ja uudessa liitossa merkkinä on kaste.

– Kun epäilen ja elämäni on pelkkää sotkua, käännyin kohti sitä, mikä on kestävä. Kun elämä on vaikeaa, minun ei tarvitse olla huolissani siitä, onko Jumala puolellani vai minua vastaan. Hän ei muuta mieltään armoliitosta, johon hän on minut kasteessa ottanut.

”

Kun viemme
näkymättömän
maailman näkyvän
keskelle, ihmiset
kysyvät tekojemme
motiiveja.

Jumala ei ole kaikkialla

Kun Jumala teki Abrahamin kanssa liiton, hän vahvisti sen lisäksi ja Jaakobin kanssa. Herra lupasi olla myös heidän ja heidän jälkeläistensä kanssa.

– Miksi Jumala lupasi tällaista, jos hän olisi läsnä kaikkialla? Jumalan läsnäolo on mahdollista vain liiton kautta, Cave painottaa.

Vapaassa kristillisyydessä Jumalan läsnäolo liitetään usein vallitsevaan tunnekokemukseen, mutta hänen läsnäolonsa ei kuitenkaan vaihtelee, Cave jatkaa.

– Lupausta läsnäolosta on tarkoitettu hänen kansalleen.

Hänen läsnäoloaan voi kuitenkin oppia tiedostamaan useammin. Cave saattaa hotellissa tai ravintolassa kysyä Jumalalta, miten hän haluaisi juuri nyt heitä rakastaa ja siunata.

– Saatan sanoa tarjoilijalle: ”Sinä teet uskomatonta työtä. On kunnia olla sinun palveltavanasi tänään.” Näin rohkaisen ja osoitan hyvyttä. Kerron, että hyvyyden lähde on Jumalan valtakunnassa.

Herätä kysymyksiä

Caven mukaan kristittyjen olisi hyvä harjoitella puhetapaa, joka saa ihmiset esittämään kysymyksiä.

– Voin sanoa ihmiselle, että hänen tulee katua ja tulla Jumalan luo, ja saada vastaukseksi, ettei hän usko Jumalaan. Jos kerronkin Jumalan rakastavan häntä, hän kiinnostuu ja kysyy, mitä tarkoitan.

Caven pitkään johtamalla IMI-kirkol-

la on Stavangerissa Norjan suurin kirkkorakennus ja upeaa ylistysmusiikkia. Kaupungilla seurakuntalaiset tunnetaan kuitenkin heidän hyvydestään.

– Kun viemme näkymättömän maailman näkyvän keskelle, ihmiset kysyvät tekojemme motiiveja.

IMI-kirkko tekee Kaakkois-Aasiassa lähetystyötä. 10 vuoden aikana yli 100 000 ihmistä on tullut Kristuksen luokse. Caven mukaan olennaista on ollut paikallisten työntekijöiden kouluttaminen ja varustaminen.

– Idässä ihmisten on myös helpompi uskoa yliluonnolliseen. Länsimaissa 200 vuotta valistusta ja rationalismia on tapahtunut uskon ihmeisiin.

Cave huomauttaa, ettei aasialaisten usko yliluonnolliseen tarkoita, että he eivät olisi myös rationaalisia.

John palasi kävelen

Cave kertoo esimerkin. Kambodžalainen John oli käyttänyt kaikki rahansa lääkäreihin, muttei ollut parantunut. Hän ei ollut pystynyt kävelemään aikoihin ja hänet oli kannettu hengelliseen kokoukseen. Siellä hänen puolestaan rukoiltiin yksinkertainen rukous ja hän parani välittömästi.

Kun John palasi kyläänsä, kukaan ei voinut kyseenalaistaa ihmettä, joka oli tapahtunut Jeesuksen nimessä.

– Kun hän palasi kyläänsä, ei ollut enää kysymystä Jumalan olemassaolosta. Tämän jälkeen kerroimme kyläläisille Ju-

Martin Cave havainnollistaa Jumalan läsnäoloa kristityn elämässä vesilasilla ja maljan avulla.

malan rakkaudesta – evankeliumista.

Myös länsimaissa rukoillaan ihmisten puolesta, mutta emme juurikaan näe selkeitä parantumisihtimkeitä, joista lähetyskentillä kerrotaan. Miksi ihmiset parantuvat siellä, mutta eivät täällä?

Cave vastaa kertomuksella Jeesuksen käynnistä kotikaupungissaan. Jeesus ei voinut tehdä siellä montaakaan ihmettä ihmisten epäuskon vuoksi.

– Betsaidassa ja Korasinissa Jeesus sen sijaan teki paljon ihmeitä. Länsimaiden ongelma on, ettemme usko ihmeparantumisiin.

Caven mukaan länsimaissa kirkko uskoo pelastumiseen, mutta ei Jumalan valtakuntaan. Viime vuosina ihmeparantumisia on kuitenkin alkanut tapahtua enemmän myös Stavangerissa.

– Kymmenien vuosien rukousten jälkeen rationaalisuuden peitto alkaa vähitellen nousta kaupunkimme yltä. ■

Musiikkikasvatuksen opiskelija Miia Pekonen:

Oulun OPKO on rukousvastaus

Miia, Robert ja Marjaana löytävät Jumalan läsnäolon tavallisen arjen ja seurakunnan juhlahetkien keskeltä. Sana, sakramentit, messu, rukous ja uskovien yhteys pitävät jumalasuhteen elävänä.

Millaisissa seurakunnan kokoontumisissa käyt?
Tavallisina viikkoina käyn raamattupiirissä, OPKOn illassa ja kirkossa.

Milloin käännyt Jumalan puoleen?

Kaikenlaisissa asioissa. Rukoilen suurten huolien puolesta mutta pyydän myös voimaa arkeen, siunausta päivään tai vaikkapa että ehdin luennolle. Rukouksen ei tarvitse olla iso ja voimallinen, eikä käsiä tarvitse liittää yhteen eikä silmiä panna kiinni. Riittää että suuntaan ajatukseni Jumalaan. Pieni huokaus riittää. Bussissa rukoilen usein tuntemattomien puolesta.

Mitä Jumalan armo merkitsee sinulle?

Armo antaa ihanan rauhan sydämeen. Uskovana haluaisin elää Jumalan tahdon mukaisesti. Välillä se on helppoa, mutta ei aina. On aikoja, jolloin haluan tehdä tai sanoa jotain, mikä ei ole Jumalan mieleen. Näiden hetkien jälkeen on ihana tietää, että Jumala on armollinen ja tahtoo antaa anteeksi. Haluan pyytää voimaa elää oikein.

Miten uskosi näkyy arkipäivän valinnoissa?

En pidä kirolusta. Ehkä luonteeni on ei-uskoviin verrattuna hieman seesteisempi ja rauhallisempi. En vietä aikaa öisin baareissa. Pysin aloittamaan jokaisen päivän Jumalan sanalla. Se tekee ihmeitä arkeen. Kun annan aikaa Jumalalle, myös Hän antaa aikaansa minulle. Vaikka päivä olisi kiireinen, minusta tuntuu, että Jumala siunaa arkeni ja antaa rauhan sydämeen.

”

Uskovana
haluaisin elää
Jumalan tahdon
mukaisesti.

Millä muilla tavoilla hoidat uskoasi?

Rukoilen joka päivä useasti. Kiitän Jeesusta luonnosta, ruuasta, asunnosta, ystäväistä, uskosta, perheestä ja monesta muusta. Pyydän myös paljon apua. Tuon Jeesuksen eteen pienimmätkin murheet, koska en halua stressata. Kuuntelen hengellistä musiikkia ja se soi usein kotona taustalla tehdessäni hommia. Soitan pianoa ja kitaraa ja laulan. Välillä teen lauluja.

Oletko saanut rukousvastauksia?

Iso rukousvastaus on Oulun OPKO. On ihana nähdä OPKO-kavereita yliopistolla ja moikkailla käytävillä. Opiskelijailta lauantaisin ovat henkireikiä. Uskovien nuorten yhteys on ihana asia. Ennen kuin muutin Ouluun opiskelemaan, toivoin kovasti, että minulla olisi pysyvä uskovien yhteys ja oma paikka, jossa pääsisin kohtaamaan uskovia nuoria ja oppisin uutta Jumalasta. OPKO on osoittautunut juuri sellaiseksi. Olen myös OPKOn hallituksessa ja opiskelijailtatiimin musavastaava, joten pääsen käyttämään vahvuuksiani Jumalan työssä.

**Turun OPKOn
opiskelijatyöntekijä
Robert Ojala:**

Rukoilen käydessäni lenkillä

Miksi rukoilet?

Rukous on luonteva tapa kertoa Jumalalle huolistani. Saan purkaa mielessäni olevia asioita ja pyytää niihin Jumalan apua. Uskon, että Jumala kuulee ja vastaa. En rukoilisi, jos uskoisin sen olevan turhaa puhetta. Rukous on luottamusta siihen, että Jumala vaikuttaa.

Mikä on sinulle luontevin tapa rukoilla?

Rukoilen useimmiten samalla kun teen jotakin muuta, esimerkiksi kun käyn lenkillä. Rukoilen myös, kun olen yksin kotona ja mietin asioita. Jotta voin keskittyä rukoukseen, minun pitää luopua ulkoisista häiriötekijöistä, kuten kännykästä ja tietokoneesta ja jopa ihmisseurasta. Tietenkin voin rukoilla myös yhdessä ystävän kanssa, mutta se on erilaista.

Miten säännöllisen rukoilemisen voi aloittaa?

Ryhtymällä rukoilemaan! Kerro Jeesukselle kaikki huolet ja pyynnöt, ja katso mihin se johtaa. Ei tarvitse osata rukoilla hienoilla lauseilla, riittää, että on aito ja rehellinen. Ole avoimella mielellä, Raamatussa on paljon lupauksia siitä, että Jumala vastaa.

Onko jokin rukous sinulle erityisen tärkeä?

Minulla ei ole mitään erityistä rukousta, jos Isä meidän -rukousta ja Herran siunausta ei lasketa. Yleensä rukoilen mielessäni olevia asioita, enkä käytä siihen mitään kaavaa.

”

Ei tarvitse osata
rukoilla hienoilla
lauseilla, riittää,
että on aito
ja rehellinen.

Miten ylistät Jumalaa?

Kuuntelen kotona tai autossa kristillistä musiikkia ja kuuntelen kirkossa tai kristillisessä tilaisuudessa ylistystä. Voin laulaa mukana tai olla laulamatta, sillä ei ole suurta merkitystä.

Mitä ajattelet ylistäessäsi?

Ajattelen Jumalaa ja sitä, minkälainen Hän on, kuinka Hän rakastaa ja välittää meistä ihmisistä. Parhaimmat kristilliset laulut ovat sellaisia, joissa puhutaan Jeesuksesta ja Hänen rakkaudestaan, eikä siitä, kuinka paljon ihmiset rakastavat Jeesusta. Mietin laulaessani sitä, mistä sanoissa kerrotaan. Sekin on tietynlaista rukousta. Joskus prosessoin ihan muita asioita. Joskus harvoin saan kirkkaan ajatuksen, jonka uskon tulleen Jumalalta. Alan miettiä sitä, kyselen, mitä se merkitsee elämässäni ja annan sen muuttaa minua.

Kylväjän seurakuntatyön koordinaattori ja OPKOn lähetyssihteeri Marjaana Kotilainen:

Messu on sovitettujen syntisten olohuone, keittiö ja pesutila

Mitä jumalanpalvelus merkitsee sinulle?

Messu on minulle elinehto, kotipaikkaoikeus, jonka olen kasteessa saanut. Se lupaa taivaan ja antaa maan päällä oleiluuni merkityksen – en tullut tänne vahingossa, enkä lähde täältä savuna ilmaan. Olen menossa Kotiin. Seurakuntaa parempaa (kuoleman) odotushuonetta ei ole. Se on sovitettujen syntisten olohuone, keittiö ja pesutila. Saan siellä seuraa, ruokaa sielunnälkääni ja elämänjanooni, sekä ripin.

Miten suhteesi messuun on muuttunut iän mukana?

Ehtoollisella avustaminen on yhä hohdokkainta, mitä työkseni voin tehdä. Saan siinä julistaa täytetyn työn takia kaikki synnit anteeksi! Minä olen messussa vastaanottajan paikalla – ja pysyn siinä kuolemaani saakka. Tarvitsen yhteyden Jumalaan elääkseni, nyt ja ikuisesti. Sana opettaa ja lohduttaa sekä kuulijana että silloin, kun saarnaan.

Kotiseurakuntani penkissä on minulle ja miehelleni oma paikka. Kiitän, kun saan täyttää sen.

Miksi ehtoollinen on sinulle tärkeä?

Ehtoollista jakaessani olen sakramentin käsinä ja sanoina. ”Kris-tuksen veri sinun puolestasi vuodatettu” on kaunein totuus, minkä voin lausua. Minä en ole sitä keksinyt, eikä se riipu tunteistani. Jos jonkun kanssa on kärehtämää, pyrin ennen ehtoollisen vastaanottamista pyytämään anteeksi. Ehtoollinen kysyy, tarvitsenko suojan omaa pahuuttani ja elämän kolhuja vastaan. Tarvitsenko synnille sovitusta.

Miten ymmärrät kasteen?

Kastettuna kuulen: Sellainen kuin Hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa. Kaste julistaa autuasta vaihtokauppaa, jonka saan ottaa vastaan uskossa. Usko on lahja ja kaste on käskyn noudattamista, kuten sen myötä opetuskin. Jumala on sitoutunut toimimaan kummassakin.

Kaste on myös kotiinkutsu, ja valtuutus: saat oppia luottamaan Isään, saat tulla kätkeytyksi Pojan työhön, saat kokea lohtua ja iloa Pyhän Hengen työstä sinussa. Kaste on myös tehtäväksianto. Jumala kutsuu palvelemaan.

Jussi Valkeajoki

”

Ehtoollisella
avustaminen on
yhä hohdokkainta,
mitä työkseni
voin tehdä.

Jonatan Gauffin ruotsinkieliseksi 20% opiskelijatyöntekijäksi Helsinkiin

Jonatan Gauffin, 27, on kutsuttu Helsingfors Studentmissioneniin (HSSM) 20% opiskelijatyöntekijäksi. Jonatan on työskennellyt aikaisemmin mm. Petruksen seurakunnan tiedottajana, tuottanut radiojumalanpalveluksia sekä ollut kahvilatyöntekijänä.

Lisäksi Jonatan on käynyt Petruksen seurakunnan Transform-opetuslapsuus-koulun, jossa hän myös toimi apulaistohtajana.

- Siellä koen saaneeni hyviä työkaluja HSSM:n työhön, jossa saan inspiroida ja koutsata meidän opiskelijoita heidän

hengellisessä kuin myös opiskelijaelämässä.

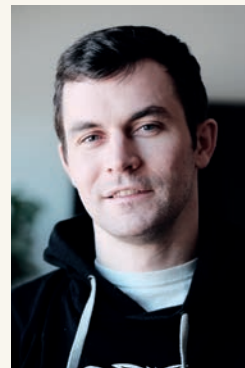
Lisäksi Jonatan opiskelee luokanopettajaksi Helsingin yliopistossa.

Timothy Goode vapaaehtoiseksi koululaistyyntekijäksi

Sveitsiläis-brittiläinen **Timothy "Tim" James Goode**, 32, on valittu OPKOn vapaaehtoiseksi koululaistyyntekijäksi ajalle 13.02.19-30.6.20.

Tim on kantanut jo muutaman vuoden ajan vastuuta koululaistyön leireillä ja illoissa, ja hänestä on tullut monelle nuorelle tärkeä isovelji. Tim on aikaisemmin palvellut mm. TeachBeyond-lähetysjärjestön kautta Ukrainassa ja Valko-Venäjällä, jossa hän opetti englantia lapsille ja nuorille.

- Minulla on OPKOssa mahtava työnkuva, kun saan kun saan tukea nuoria heidän kasvussaan Jeesuksen opetuslapsina, sanoo Tim kiittolisena. Tim on koulutukseltaan tietokoneohjelmoija ja ohjelmistokehittäjä.

Danielle Miettinen Helsingin OPKOn toiseksi opiskelijatyöntekijäksi

TM **Danielle Miettinen**, 51, on kutsuttu Helsingin OPKOn toiseksi 40% opiskelijatyöntekijäksi ajalle 28.1.-31.5.

- Työssäni toimittajana olen kuullut lukemattomien haastateltavien kertovan, kuinka kristillinen opiskelijatyö kutsui ja varusti heitä elämään Jeesuksen seuraajana työelämässä ja perheessä sekä vastuunkantajina kirkossa ja yhteiskunnassa. Rukoilen, että voin olla lenkinä arvokkaassa ketjussa.

Danielle jakaa opiskelijatyöntekijän työn Helsingin vakituksen opiskelijatyöntekijän TM Erika Stigellin kanssa, joka

toimii tuolloin 40% työntekijänä.

OPKOn liittokokous 30.3. Helsingissä

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten liittokokous järjestetään Helsingissä OPKOn Palvelukeskuksella 30.3.19.

Liittokokous on OPKOn ylin päättävä elin, joka valitsee liittohallituksen. Lisätiedot: opko.fi/liittokokous.

Vuoden 2017 Helsingin liittokokoustapahtuman tunnelmia.

OPKON KESÄLEIRI

ELÄVÄÄ ELÄMÄÄ - 17.-21.7.2019

VALKEALAN
KRISTILLISESSÄ
KANSANOPISTOSSA
TULE MUKAAN!

POIMINTOJA OHJELMASTA

PÄÄOHJELMA

Keskiviikko 17.7.

Raamattutunti: Luominen – täydellisyys, Eero Junkkaala

Kanavat:

- Lähetettä kotimaan kaupunkeihin, Miikka Niiranen
- Luomisen ja tieteellisen maailmankuvan suhde, Eero Junkkaala
- Terapeuttinen kirjoittaminen - kohti armoa ja totuutta, Danielle Miettinen

Rukousryhmä

Torstai 18.7.

Raamattutunti: Syntiinlankeemus – romahdus, Eero Junkkaala

Keskustelu- ja rukousryhmät

Ajankohtaisaihe: Dynamiittia ja dynamiikkaa ihmissuhteissa, Liisa Vävilä

Kanavat:

- Tie, mies ja tähtitaivas - Tarinoita Santiagon poluilta, Jukka Salminen
- Parisuhde paremmaksi, Liisa Vävilä
- Uskonto ja luonnontiede konfliktissa? Miikka Niiranen

Konsertti koko perheelle, Jukka Salminen

Rukousryhmä

Perjantai 19.7.

Raamattutunti: Lunastus – ratkaisu, Timo Junkkaala

Keskustelu- ja rukousryhmät

Ajankohtaisaihe: Miksei Ahmed kätellyt? Kari Vitikainen

Olympialaiset / Retki

Pelejä, ulkoilu, kuoro

Rukousiltamat, Jussi Miettinen

Rukousryhmä

Lauantai 20.7.

Raamattutunti: Pyhitys – elämä uskossa, Jussi Miettinen

Keskustelu- ja rukousryhmät

Ajankohtaisaihe: Katolinen kirkko, uhka vai mahdollisuus?

Timo Junkkaala

OPKO presents – nuorisotyön sykkeessä, Jussi Miettinen

Kanavat:

- Tulisiko erota kirkosta? Timo Junkkaala
- Uhkaako teknologia hengellistä kasvua? Miikka Niiranen
- Kun on riippuvainen toisista halki elämänsä, Maria Arvio
- Gaalailta

Yhteiset jatkot pihalla: Laulua, puheita, palkintojen jako

Sunnuntai 21.7.

Messu, saarna Jussi Miettinen

- Aikuisten ohjelman lisäksi omat ohjelmat seuraavasti: 3–6-vuotiaat, 7–11 v. juniorit, 12–15 v. nuoret, 15– v. isokset.
- Aikaa yhdessäoloon, saunomiseen ja uimiseen sekä ulkoiluun Valkealan kauniissa luonnossa.
- Katso koko ohjelma, hinnat ja ilmoittaudu: opko.fi/kesaleiri

OPKOn kalenteri

29.3.-31.3.19 Koululaisten viikonloppu, OPKOn palvelukeskus, Helsinki

9.4.19 Avoin webinaari, Helsinki

18.4.-21.4.19 Pääsiäispysäkki - Rukouksen ja hiljentymisen päivät Enä-Sepässä

26.4.-28.4.19 Apologiaforum: Ainutlaatuinen Jeesus, Ryttylä

28.4.19 Ystäväpyhä, Espoonlahden kirkko. Saarna: Jussi Miettinen, liturgia: Jouni Turtiainen. Katso tarkempi ohjelma myöhemmin nettisivulta!

24.5.-26.5.19 Koululaisten viikonloppu, OPKOn palvelukeskus, Helsinki
Lue lisää: opko.fi/tapahtumat

9.4. Avoin webinaari - Vierellä kulkeminen

Olet tervetullut osallistumaan maksuttomaan kaikille avoimeen **webinaariin ti 9.4. klo 17-19** OPKOn Palvelukeskukselle Helsinkiin, tai osallistumaan internetin välityksellä. Webinaarin aiheena on vierellä kulkeminen ja mukana on pääsihteeri Jussi Miettinen sekä muita OPKOn työntekijöitä. Lisätiedot: opko.fi/tapahtumat

JUMALAN

LÄSNÄOLOA ETSIMÄSSÄ

Teksti: Jussi Miettinen | OPKO pääsihteeri

Nuorena Daavid juoksi karkuun vihollisia henkensä edestä. Vanhana hän joi hienoja juomia hovin kultapikareista. Olosuhteistaan riippumatta Daavid kaipasi aina eniten yhtä asiaa: Jumalan läsnäoloa.

”Yhtä minä pyydän Herralta, yhtä ai-noaa minä toivon: että saisin asua Her-ran temppelissä kaikki elämäni päivät! Saisin katsella Herran ihanuutta hänen pyhäkössään ja odottaa, että hän vastaa minulle.” (Psalmi 27:4).

Näin rukoili noin 1000 eKr. kuningas Daavid - Israelin merkittävin hallitsija, joka nousi paimenpojasta kuninkaaksi. Hänen nimensä merkitsee hepreankielellä rakastettua. Daavidin aika oli Israelin kulta-aikaa, jota juutalaiset vieläkin mielellään muistelevat. Myös hänen jumalasuhteensa oli poikkeuksellinen – suorastaan kadehdittava. Jumala kutsui Daavidia sydämensä mukaiseksi mieheksi (1. Sam. 13:14).

Alussa lainaamani psalmin paikka kuvaa hyvin, mikä hänen sydämessään oli niin poikkeuksellista. Hän oli monenlais-ten huolien ja tarpeiden ympäröimä ja

sortui törkeisiin synteihin, mutta kaipasi kaiken keskellä aina yhtä asiaa: että saisi olla temppelissä Jumalan läsnäolossa ja katsella Jumalan ihanuutta.

Ihanuus on hepreankielessä sana, joka tarkoittaa myös armoa, mielisuosiota, ystävällisyyttä ja hyvyttä.

Kuningas Daavid halusi olla siellä, missä hyvyys ja armo olivat tavattavissa.

Mitä sinä etsit, haluat ja rukoilet keskellä elämäsi kiireitä ja huolia? Kai-paatko sinäkin ennen kaikkea Jumalaa ja hänen läsnäoloaan? Oletko oppinut Daavidin tavoin luottamaan siihen, että Jumalassa kaikki lopulta asettuu kohdal-leen?

Uskon vain itseeni

Olemme matkalla pitkin valtatieä, jon-

ka alkupää on paratiisissa. Adam ja Eeva töpeksivät ja heidät karkotettiin Jumalan luota. Jumalan läsnäolo vaihtui itsetietoisuuteen – ihminen alkoi kuunnella Jumalan äänen sijaan tämän maailman, sielunvihollisen ja rikkinäisen mielensä ääniä. Jumalan läheisyys ei enää ollut parasta, mitä ihminen tiesi. Hän alkoi elää ikään kuin Jumalaa ei olisi. Asettaessaan itsensä elämänsä keskelle, hän hukkasi itsensä, koska ihminen voi tuntea itsensä oikein vain Jumalan valossa.

Tämä on jokaisen ihmisen luontainen tila. Moni tekeekin urastaan, omaisuudesta, terveydestään tai ulkonäöstään ykköasian. Eräs keski-ikäinen rouva näki papinkaulukseni ja tokaisi vihaisesti: *”Minä en tuollaisiin juttuihin usko, uskon vain itseeni.”*

”Minä en tuollaisiin
juttuihin usko,
uskon vain itseeni.”

Herätyksen aikana Jumalan Hengen läsnäolo on käsinkosketeltavaa. Sen vaikutuksesta ihmiset tekevät pesäeroa kaikesta, mikä vieraannuttaa elävästä Jumalasta. Missä taas kirkko ja yhteiskunta etäännyvät Jumalan sanasta, kristillisestä arvopohjasta ja rakkaudesta Jeesukseen, Jumalan läsnäolon paikan ottavat tämän maailman henget uskonnollisuudesta materialismiin.

Paavi Johannes Paavali sanoi terävästi: *”Jumalan läsnäolon tuntu on katoamassa maailmasta.”*

Jumala Porissa ja Pariisissa

Vaikka olemme perineet vanhemmiltamme synnin läpäisemät geenit, tämä ei muuta sitä tosiasiaa, mitä varten Jumala on meidät luonut. Ahven on tarkoitettu

veteen ja pääskynen siniselle taivaalle. Jokainen ihminen on tarkoitettu yhteyteen Jumalan kanssa. Alun alkaen Jumalan läsnäolo oli ilma, jota ihminen hengitti. Lankeemus ei ole poistanut kai-paustamme Jumalan luokse.

Vaikka olisimme omasta mielestämme kaukana kristinuskon Jumalasta ja uskonasioista pihalla kuin lumiukko, aika ajoin jokaisen yllättää tunto jostakin suuresta ja selittämättömästä. Tunne tulee talvi-iltoina, kun katselemme taivaalla säihkyviä tähtiä ja kuunpimennystä. Ne luovat kokemuksen Pyhän läsnäolosta. Se on kuin koti-ikävä kaukomailla.

Kun kärsimyksen koura repii ilkeitä jälkiä nahkaamme, tekee mieli puida Jumalalle nyrkkiä. Niin teki myös Vietnamin sodassa haavoittunut katkera

luutnantti **Dan Taylor** elokuvassa *Forest Gump*. Meri myrskysi, mutta luutnantti ei sittenkään ollut Jumalan selän takana. Dan sai nähdä, että sellaista paikkaa ei edes ole olemassa.

Jumala on läsnä, vaikkei siltä tuntuisi: *”Minne minä voisin mennä, missä ei sinun Henkesi olisi, minne paeta sinun kasvojesi edestä?”* (Ps. 139:7).

Mahtava lavapreesens

Suurista taiteilijoista sanotaan, että heillä on mahtava lavapreesens – läsnäolo. He esiintyvät niin, että etäisyys kuulijan ja taiteilijan välillä liukenee pois. Katsoja ja kuuliija tuntee saavansa suuren lahjan – sisin tulee kosketetuksi.

Kun Jumala syntyi ihmiseksi, jotakin tällaista tapahtui. **Philip Yancey** on selittänyt tätä seuraavasti: *”Jeesuksessa Jumala antoi itselleen kasvot, nimen ja osoitteen tässä maailmassa. Hän oli Jumala, jota voi koskettaa, haistaa, kuulla ja nähdä.”*

Jeesuksen hahmossa Jumalan läsnäolo tuli maailmaan. Näkymätön tuli näkyväksi ja koettavaksi. Paavali sanoi, että Jeesuksessa asuu Jumalan täyteys ruumiillisesti (Kol. 2:9)

Jeesuksen kuollessa ristillä temppelin esirippu repesi ylhäältä alas kuin avoimena kutsuna kaikille kansoille tulla siihen Jumalan läsnäoloon, jota kuningas Daavidkin halusi kokea. Jeesuksen ristinkuolema on ihmiskunnan historian uusi alkupiste.

Uusi todellisuus

Kristuksen noustua kuolleista pääsiäisaamuna, opetuslapset kohtasivat hänet ylösnouse-

”

Kristityn
kutsumus on
tiedostaa
Jeesuksen
läsnäolo
elämässään.

musruumiissa. Kun hän helatorstaina nousi taivaaseen, kaikki oli valmista. Jeesus voi olla samanaikaisesti omiensa sydämessä ja taivaassa Isän oikealla puolella rukoilemassa puolestamme.

Filosofiassa on erilaisia käsityksiä todellisuudesta. Näiden käsitysten tarkoitus on auttaa meitä ymmärtämään, minkä varaan rakennamme elämämme. Todellisuuskäsityksiä voidaan kutsua myös maailmankuviksi. Esimerkiksi materialistisen maailmankuvan mukaan kaikki mikä on olemassa, on viime kädessä ainetta. Vain se, mikä voidaan tieteilteisesti todistaa, on olemassa.

Kristillinen todellisuuskäsitys makaa pohjimmiltaan inkarnaatiossa. Jeesus on kuin timantti - kaiken sen kiteytymä, minkä Jumala tahtoo itsestään ilmoittaa. Kristus yhdistää meidät Isään Jumalaan ja lopulta kaikkeen todelliseen. Jumalan luokse ei voi kiivetä tiedon eikä hyvien tekojen tikapuita. Jumalan läsnäoloa ei voi korvata tiedolla hänestä tai hengellisellä kilvoituksella. Jeesus tulee alas

ja syntyy meissä kasteen ja uskon kautta. Paavali sanoi sen näin: *”Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa”* (Gal 2:20). Jeesus välittää Jumalan läsnäolon meille.

Läsnäolon harjoittaminen

Kristityn kutsumus on tiedostaa Jeesuksen läsnäolo elämässään. Jotkut kutsuvat tätä havahtumiseksi, Jeesuksen läsnäolon harjoittamiseksi tai jatkuvaksi rukoilemiseksi. Tämä voi alkaa siitä, että tulet uudella tavalla tietoiseksi Jeesuksen läsnäolosta hetkessä – kotitöissä, opiskeluissa ja keskusteluissa työkehrin kanssa kahviautomaatilla.

Eräs kristitty kertoi joka päivä ennen nukkumaan menoa kertaavansa päivänssä vaiheet pohtien, missä tilanteissa hän erityisesti huomasi Jeesuksen läsnäolon ja koki Jumalan johdatusta.

Jumalan läsnäolon harjoittaminen tekee uskonelämän hoitamisesta suhteen. Elävä Jeesus puhuu meille Raamatun sanassa tavalla, jonka jokainen voi soveltaa

juuri niihin kysymyksiin, joiden keskellä hän sinä päivänä elää.

Rukousyhteys on sydämen puhetta elävälle Jeesukselle ja samalla yhtymistä niihin rukouksiin, joita Jeesus inspiroi rukoilemaan meissä asuvan Pyhän Hengen kautta. Ehtoollispöydässä tullemme osallisiksi Kristuksen maljasta. Kuolemme synneillemme ja nousemme Kristuksen kanssa ylös haudasta uuteen elämään vahvistuneena seuraamaan Jeesusta kaikkeen maailmaan. Kristityn kutsumus ja armolahjat ovat pohjimmiltaan Jeesuksen läsnäolon ilmenemismuotoja seurakunnassa ja maailmassa (1. Kor. 12:8-10).

Jeesuksen persoonallinen läsnäolo ei ole tunne eikä kokemus, vaan todellisuus, jossa saamme elää silloinkin, kun emme tunne tai koe mitään. Voit rukoilla vanhan kirkkorukouksen sanoin: *”Tule Pyhä Henki tänne, laskeudu taivaasta alas meidän sydämissämme Kristusta kirjastamaan”*. ■

TUE OPKON TYÖTÄ

Oletko jo maksanut tukijäsenmaksusi?

Olen ollut pian neljä vuotta OPKOn liittohallituksen puheenjohtaja. Tehtävä on tarjonnut hyvän näköalan siihen, missä kaikessa liike on mukana ja mitä se on saanut aikaan. Puheenjohtajuus on tarjonnut tilaisuuden nähdä myös toiminnan haasteelliset puolet.

OPKOn varsin laaja ystäväjoukko herättää ihmetyksen ja kiitollisuuden. Moni on tullut toimintaan mukaan opiskeluaikanaan ja osa myöhemmin. Nämä henkilöt ovat tarjonneet yhdistyksemme toiminnalle välttämättömät taloudelliset resurssit. OPKO on kuin perhe, jossa tukijat ovat kuin lasten kasvun ja kehityksen takaavat vanhemmat. Silloin tällöin he puuttuvat myös lastensa tekemisiin ja tarjoavat hyviä neuvoja. Ja mikä parasta, aivan kuten hyvät vanhemmat, OPKOn ystävät rukoilevat puolestamme!

Ohessa on tiedot tukijäsenmaksun maksamiseksi. Toimintamme on edelleen lähes kokonaan vapaaehtoisen taloudellisen tuen varassa. Puheenjohtajan paikalta olen nähnyt, miten suurella sydämellä yhdistyksen työntekijät toimivat omissa tehtävissään. Heidän työstään ylpeänä esitän, että osallistut jälleen OPKOn työn tukemiseen. Jäsenmaksun maksaminen on hyvä tapa osallistua. Monet ovat myös kuukausilahjoittajia. Se on helpoin tapa kannustaa OPKOa eteenpäin.

Tilinumero (OPKO):
FI26 8318 6710 0053 04
Viitenumero:
3117

Pertti Järvenpää
OPKOn liittohallituksen
puheenjohtaja

Illanviettoa OPKOn toimistolla Helsingissä.

Lisätietoa ja ilmoittautumiset (myös päiväkävijät): kansanlahetysopisto.fi/apologiaforum

Politiisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys ry:lle 17.3.2015 rahankeräyslupav POL-2014-13477 ajalle 17.3.2015-31.12.2019. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa niin, että kerätyt varat käytetään kaikille avoimien opiskelija- ja nuorteniltojen, yleisöluentojen, pienrymien ja leirien järjestämiseen, viestintään, nuorten henkilökohtaiseen tukeen sekä yleishyödyllisen toiminnan välineisiin ml. OPKOn tilojen varustamiseen.

VIISI KERTAA

OPETUSLAPSEUDESTA

Helmikuussa OPKO järjesti Petruksen seurakunnan kanssa Helsingissä Disciple-konferenssin, joka keräsi 180 osallistujaa. Tapahtuma on järjestetty jo viidesti, joista kolme kertaa kolmikielisesti.

Tapahtuman perustaja, Petruksen seurakunnan pastori Benjamin Sandell:

Olemme kiitollisia tästä hyvästä yhteistyöstä mikä on syntynyt OPKOn ja Petruksen seurakunnan välille. Jumala on siunannut konferenssimme.

Haluamme elää ja välittää sitä kutsua, jonka Jeesus meille antoi, kun hän sanoi: *"Seurakkaa minua"*. Disciplen tehtävä on inspiroida, varustaa ja tarjota esimerkkejä siitä, miltä elämä näyttää, kun saamme tuntea Jumalan Isän ja olla mukana hänen työssään.

Haluamme nähdä, että seuraavat Jeesuksen sanat voisivat käydä toteen: *"Siinä minun Isäni kirkkaus tulee julki, että te tuotatte runsaasti hedelmää ja niin osoitate olevanne opetuslapsiani"* Johannes 15:8.

Arkin toimitus

Disciple19 – matkakertomus

**Opiskelijatyöntekijä Oulusta
matkusti pääkaupunkiin pienin
toivein ja yllättyi.**

Yksinäinen sieluni vaeli pitkin Helsinkiä kohti määränpäättä. Lumikinokset ympärillä, satunnaisia kiroilevia autonesiinkaivajia ja loskaa täynnä olevat kengät. On helmikuun alku. Mielessäni pyörivät suunnitelmat, visiot ja strategiat. Sydäntäni painaa se, ettei minulla ole innostavaa näkyä siitä, mitä olen tekemässä. Mitkä ovat seuraavan kolmen vuoden askeleet, mittarit ja tavoitteet? En tiedä.

Avaan oven Alppilan kirkkoon.

Minua syleilee lämmin ja odottava tunnelma. Muutamia tuttuja kasvoja, veljiä ja siskoja. Löydämme rukoukselle varatun huoneen ja linnoittaudumme sinne. Täällä sentään saa suomalainen yksinäisyyteen kaipaava sielu levätä. Olimme väärässä. Olemme mukana rukouksessa, joka pyöri ainakin suomeksi, englanniksi ja ruotsiksi.

Vaellan aulaan ja toinen oululainen. Häntä ei siis tarvitse halata, kättely riittää. Huh.

Seurassamme on kolmas henkilö, jota en tunne. Jutustelemme.

"Käytkö sä usein kirkossa?" huomaan kauhukseni kysyväni.

"En, mä olen täällä vaan saattamassa kaveria ja lähden aivan juuri", uusi ystäväni vastaa.

"Miksi et käy kirkossa?" kysyn ja kauhistelen itseäni lisää.

Mistä tätä oikein tulee?

"Mä en oikein usko näihin juttuihin", uusi ystäväni vastaa kohteliaasti.

Seuraa rakentava, hyvä ja inspiroiva keskustelu. Kättelemmme ja kiitämme. Yksi monista hienoista kohtaamisista. Olen aivan täpinöissä.

Kuljen ylös kirkkosaliin.

Rukousta, ylistystä ja norjalaisen pastorin

englanninkielinen puhe:

"Sun ei tarvitse tietää minne tai miten sä olet menossa. Jeesus ei kutsu sua ymmärtämään. Ainoastaan seuraamaan. Sun ei tarvitse tietää jokaista askelta, vaan ainoastaan se, minkä Jeesus kutsuu seuraavaksi ottamaan."

Kolahtaa. Istun yksin penkissä ja ruokoilen samaa luottamusta omaan työhöni ja elämäni.

Seuraavana päivänä osallistun musiikinopettaja **Mikko Mertasen** kanavaan. Vaivaako elämäni kiireen tuntu ja onko kalenterissani aikaa tulla Jumalan puhuttelemaksi? Kyllä ja ehkä, jos Jumalan saa tiivistettyä asiansa varttiin. Jeesus kutsui opetuslapset ennen kaikkea olemaan kanssaan ja vasta sitten toimimaan. Ehkä mä annan Jumalan tiivistää asiansa tulevaisuudessa puoleen tuntiin. Vitsi. Kolahtaa.

Viimeisenä päivänä jumalanpalvelus.

Poistun Munkkiniemen kirkosta. Kadut ovat edelleen lumiset. Kenkäni ovat edelleen täynnä loskaa. Kyseessä on eri loska kuin pari päivää aiemmin. Luulin. Se on kuitenkin ihan ok. Koska Jeesus on mun kanssa, oli kengät täynnä loskaa tai ei.

Lähden kotia kohti. Mieleni on rauhoittunut. Olen kiitollinen kaikista kohtaamistani ihmisistä ja eläimistä. Olen myös saanut flunssan, mutta se on ihan ok. Isän rakkaus ei riipu mun flunssasta. Saan olla Herran hyvydessä ja läsnäolossa Jeesuksen kautta Pyhässä Hennessä. Ihan sama kuinka kova flunssa.

Tomi Koho

Oulun OPKon opiskelijatyöntekijä

VOIKO APOLOGIA PELASTAA HENKIÄ?

Teksti: Miikka Niiranen | Veritas Forum Finlandin koordinaattori

Tammikuussa silmäni sattui somessa eräs kristityksi kääntynyt turvapaikanhakijaa käsittelevä oikeuden päätös, jota hänen lakimiehensä oli seinnälle lainannut. Viranomaisen mukaan turvapaikanhakijan kertomus kristinuskon vaikutuksesta hänen elämäänsä oli jäänyt vain rauhanomaisuuden, rakkauden ja suvaitsevaisuuden sekä pelastuksen korostamiseksi.

Oikeus ei katsonut näin ilmennytä kristillistä uskoa riittävän aidoksi, koska *”seikat eivät liity yksinomaan kristinuskoon, vaan heijastavat länsimaissa tunnustettuja keskeisiä arvoja.”*

Oikeuden päätös puolestaan heijastaa erästä tyypillistä länsimaista tietämättömyyden tilaa, joka ei tunnista kristinuskon vaikutusta historiaamme. Tällaisesta tiedotomuuden tilasta annetut oikeuden päätökset säännöllisesti lennättävät kristittyjä maihin, joissa heidän henkensä on vaarassa islamista luopumisen vuoksi.

Kristuksen läsnäolo näky historialla

Jos tällaisia päätöksiä tekevä viranomaisen tietäisi, että *”länsimaissa tunnustettuja keskeisiä arvoja”* ei olisi edes olemassa ilman kristinuskoa, hän olisi kenties tehnyt toisenlaisen päätöksen. Hänelle olisi voi-

nut valjeta se vaikkapa nykyisille ja entisille muslimille itsestään selvä asia, että uskonto väistämättä muokkaa yhteiskunnan jokaista osa-aluetta historian saatossa. Ja että eri uskonnoilla on tässä hyvin erilaiset vaikutukset.

Länsimaissa kristillinen usko on muokannut ihmiskuvaa, sosiaalisia rakenteita, etiikkaa, luonnontiedettä, taidetta ja monen monituista muuta elämämme osa-aluetta lähtemättömästi, eikä ole ihme, että kristinuskosta alkaa houkuttaa muslimia, joka havahtuu edes murto-osaan siitä seurakunnan keskellä. Kristityksi henkensä uhalla kääntyvä ihastuu Jeesukseen ja tahtoo elää hänen seuraajanaan, ei ”länsimaissa tunnustettujen keskeisten arvojen” seuraajana.

Raamattunsa lukeneelle kristitylle tämä ei ole yllätys: kun Kristus hallitsee armolaan ihmistä, Jumalan sanan mukainen opetus vangitsee jokaisen ajatuksen kuulaiseksi Kristukselle (1. Kor. 10:5).

Tästä syystä esimerkiksi keskiajalla teknologiset keksinnöt alettiin suunnitella helpottamaan ihmisten työtä, kun laajamittainen orjuus nähtiin pahaksi, ja halpa orjavoima harveni työmarkkinoilta. Tästä syystä esimerkiksi maanpäällisten kappaleiden liikkeitä saatettiin alkaa kuvailla luonnollaeilla, kun antiikin kreikkalainen kahtiajako alempiarvoiseen maanpäälliseen elämään

”

Oikeuden päätös puolestaan heijastaa erästä tyypillistä länsimaista tietämättömyyden tilaa, joka ei tunnista kristinuskon vaikutusta historiaamme.

ja korkea-arvoisiin taivaankappaleisiin menetti vähitellen voimaansa. Luomisen ja Kristuksen inkarnaation myötä materia sai suuren arvon, kun se vielä uusplatonistiselle **Plotinukselle** sen sijaan oli pahuuden mahdollistaja.

Joskus olen kohdannut epäilyksen siitä, onko tällaisten kuvien, etäisten historiallisten seikkojen esille kaivamisessa mitään mieltä? Eikö niukkoja apurahoja ja harvoja vapaa-ajan tunteja voisi käyttää paljon hyödyllisemminkin?

Koska pidän historiasta, omasta mielestäni osan yli kertyneistä rahoistaan mesenaatit saavat varsin hyvin käyttää tutkimukseen, ihan itseisarvoisesti. Niille, jotka sen sijaan haluavat välineellisen perusteen tällaisille hankkeille, käveleviä esimerkkejä oikeasta tiedosta hyötyvistä kristityistä on tämän päivän Suomessa tavtavissa vastaanottokeskuksissa ympäri maata. Ja jos paikkansapitävät tiedot kristinuskon vaikutuksesta eivät syystä tai toisesta saavutaan nykyisiä päättäjiä, ehkä tulevaisuuden päättäjiä ne voivat saavuttaa.

Hyvä uskon puolustus on yksinkertaisesti totuuden etsintää

Mitä tällainen hanke sitten on? Toisaalta se on yksinkertaisesti historian opiskelua, jota voi tehdä kuka tahansa. Toisaalta se on samalla sitä joissakin piireissä paljon parjattua apologiaa, jota juuri kukaan ei tahdo myöntää tekevänsä, mutta jota todellisuudessa kaikki tekevät.

Tällainen kristinuskon historiallisista vaikutuksista ammentava apologia on mielestäni ala, jota ei ole läheskään tarpeeksi nostettu esiin. Syytä esiin nostamiseen olisi, sillä se on monella tavalla innostavaa. Itse pidän siitä kuin hullu puurosta.

Ensinnäkin, se on helppoa tulokkaalle, koska se ei vaadi heti monimutkaisia päättelyketjuja tai vaikkapa laajoja luonnontieteellisiä tietoja. Sen voi kuka tahansa lukutaitoinen aloittaa, mutta toisaalta siitä riittää ammattilaisellekin pitkäksi aikaa älyllistä haastetta.

Toiseksi, koska valistuksen ajoista lähtien länsimaisessa kulttuurissa kristinuskon vaikutushistoriaa on aktiivisesti koetettu unohtaa, tämä pelto on kylvetty täyteen kristitylle iloisia yllätyksiä poimittavaksi. Jopa inkvisition kaltainen laitos on jo osoittautunut paljon mainettaan paremmaksi, jonka käsittelyyn rikolliset erikseen anelivat pääsevänsä. Tällaisen kristinuskolle suosiollisen seikan selville saamiseksi ei vaadittu historian vääristelyä (toisin kuin maineen synnyttämiseksi), vaan tarvitsi vain lukea auenneet arkistot läpi.

Tätä totuuden selvittämistä on kristillinen apologia, ei opportunistista tarinointia, johon liian usein valitettavasti kristityt ovat sortuneet. Juuri totuuden vuoksi apologialle onkin käyttöä, sillä totuuden puutteella lienee jo konkreettisia siviilisiä uhreja. ■

”

Tätä totuuden selvittämistä on kristillinen apologia, ei opportunistista tarinointia, johon liian usein valitettavasti kristityt ovat sortuneet.

MUISTAKAA, KUINKA HERRA JOHDATTI

TEITÄ PITKÄLLÄ MATKALLANNE

"Herra, teidän Jumalanne, vie teidät siihen hyvään maahan, jossa on puroja ja lähteitä ja jossa vedet kumpuavat maan uumenista laaksoissa ja vuorilla, vehnän, ohran, viiniköynnöksen, viikunapuun ja granaattiomenapuun maahan, oliiviöljyn ja hunajan maahan. Siinä maassa teidän ei tarvitse elää puutteessa, vaan teillä on kaikkea, mitä tarvitsette. Sen maan kivet ovat rautaa, ja sen vuorista voitte louhia kuparia.

Kun syötte itsenne kylläisiksi, kiittäkää Herraa, Jumalaanne, siitä hyvästä maasta, jonka hän on teille antanut." (5. Moos. 8:7-10)

Jumalan lupaukset ovat harvoin noin lajitarkkoja. Maanviljelystä tai kaivos-
valtauksia tehdään luonnonlakien ja muuttuvan maallisen lain alla. Kestävällä tavalla riittävään ja jopa yltäkylläiseen elämään ei ole koskaan ollut muuta yksi tie. Kaiken keskellä tulee muistaa, että kaikki

hyvä tulee Jumalaltamme. Vaikka joskus se tapahtuu erämaan kautta, varmaa myös on, että edelleen lopulta Herran kanssa vaeltamalla pääsee hyvään maahan, jossa teillä on kaikkea, mitä tarvitsette.

Sydämellisesti kiitoksia kaikille teille, jotka olette olleet osa Jumalan huolenpitoa, kun OPKO on kutsunut opiskelijoita ja koululaisia kiittämään Herraa Hänen hyvydestään!

Tiina Oinonen
Talous- ja hallinto-
päällikkö

JÄTÄ KESTÄVÄ PERINTÖ!

Voit tukea työtämme myös tekemällä testamentin, jossa OPKO on yhtenä tai ainoana edunsaajana.

Kysy lisää OPKOn talous- ja hallintopäälliköltä Tiina Oinoselta, tiina.oinonen@opko.fi, p. (09) 612 9940.

Tue työtämme

OPKOn toiminnan mahdollistavat vapaaehtoiset, jotka tukevat työtämme taloudellisesti. Lähde sinäkin kuukausilahjoittajaksi.

Työmme tukitili on:

FI26 8318 6710 0053 04
(BIC DABAFIHH)

Viitteet:

Yleinen tuki,
mihin eniten tarvitaan 2998

Koululaistyö:
Yleinen tuki koululaistyyölle 2312
Varhaisnuorisotyö 2053
Koululais- ja nuorisotyö 2082

Opiskelijatyö:
Valtakunnallinen 2040
Helsingin seutu 2118
Jyväskylä 2121
Kuopio 2147
Lahti 2228
Oulu 2163
Pori 2189
Rovaniemi 2244
Tampere 2202
Turku 215

Svenska verksamheten 9108

Muut:
Pääsihteeri 2008
Veritas Forum Finland 2095
Mediatyö 2299

Tukityö:
(toimisto, talous, tiedotus) 2011
Enä-Seppä 3269

Polisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys ry:lle 17.3.2015 rahankeräyslupan POL-2014-13477 ajalle 17.3.2015-31.12.2019. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa niin, että kerätyt varat käytetään kaikille avoimien opiskelija- ja nuorteniltojen, yleisöluentojen, pienryhmien ja leirien järjestämiseen, viestintään, nuorten henkilökohtaiseen tukeen sekä yleishyödyllisen toiminnan välineisiin ml. OPKOn tilojen varustamiseen.

GUDS GÅVOR

– EN DEL AV VÅR KALLELSE

**Temat för år 2019 är "Känn Gud, dig själv och din kallelse".
I det här numret av FSSMnytt benar Robert Ojala ut vilka
slags gåvor Gud ger oss.**

Robert Ojala | studentarbetare i Åbo

I Bibeln nämns det att Gud ger sina gåvor till människor. De gåvor som Gud ger är väldigt olika och kommer till uttryck på olika sätt. Den viktigaste nådegåvan som Gud kan skänka oss människor är frälsningen i Jesus Kristus som det nämns i Romarbrevet 5:15 och 6:23. Gud önskar att alla människor skulle äga den gåvan. Ifall vi tittar närmare på Guds gåvor i Bibeln, kan vi märka en liten distinktion. Det nämns om sådana gåvor som Gud Fadern ger, som Jesus Kristus ger och sådana som den Helige Ande ger. Låt oss titta närmare på de exempel där gåvorna nämns.

I Första Petrusbrevet 4:10–11 nämns det om sådana gåvor som Gud Fadern ger oss människor, nämligen tjänandets gåva, förvaltandets gåva och talets gåva. Jag tänker mig att Gud har gett oss olika talanger och gåvor i skapelsen som vi har fått redan när vi blev till. Sedan när vi lär känna Gud kan Gud låta de gåvor komma i användning i Guds rike. Det kan vara fråga om andra slags gåvor än de som nämndes i bibelstället. Romarbrevet 12:3–8 ger oss ytterligare exempel. Där nämns det om undervisningens gåva, ledandets gåva, tröstens gåva, givandets gåva och barmhärtighetens gåva. Jag tror att det finns också andra gåvor än dessa, som till exempel att Gud kan använda någon som är väldigt musikalisk eller konstnärlig i Guds rikes tjänst.

De fem tjänstegåvorna

Sedan nämns det om sådana gåvor som Kristus ger. I Efesierbrevet 4:11–13 nämns det om att Kristus gav apostlar, profeter, evangelister, herdar och lärare åt församlingen. Jag tror att man kan förstå denna bibelvers på två sätt. Den strikta synen är att man förstår dem just som det är, alltså

som ämbeten. Då tror jag att ingen idag kan hävda att de är apostlar, i och med att de inte har varit vittnen åt Kristi uppståndelse (Apg. 1:22) som apostlarna i Nya testamentet var. Men vi har herdar i församlingen, alltså de som har fått gåvan genom handpåläggningen (1 Tim. 4:14).

Jag tror att man också kan se på dessa fem gåvor på ett mindre strikt sätt. Det finns människor som är entreprenörer i Guds rike som kan skapa liv ur ingenting och som fungerar på samma sätt som apostlarna i Nya testamentet även om de inte i strikt mening är apostlar på samma sätt som de i Nya testamentet. Dessa kan grunda nya församlingar och fungera som ambassadörer för Kristus. Det finns också människor som leder och är som herdar fast de inte i strikt mening är herdar i nytestamentlig mening, till exempel kan man säga att Lydia i Apostlagärningarna 16:14–15 var en slags herde, fast hon inte var det i strikt mening. På samma sätt kan vi se dessa fem gåvor som funktioner som vi alla kan ha mer eller mindre, och då gäller det att fundera och ta reda på vilka gåvor Kristus har skänkt oss så att vi kan bygga upp Kristi församling.

Den Helige Andes gåvor

Den Helige Ande skänker också sina gåvor åt oss människor. Det är sådana gåvor som nämns i första Korinthierbrevets tolfte och fjortonde kapitel. Egentligen är inte det rätt ställe att se först på när vi funderar över den Helige Andes nådegåvor, eftersom församlingen i Korint var rätt så bråkig och det fanns stora problem där, även när det gällde hur man ska bruka gåvorna. Istället bör vi titta på Galaterbrevet först där det inte fanns sådana problem som gällde användandet av nådegåvorna.

Paulus skriver följande: "När han nu ger er Anden och låter nderverk ske bland er, är det för att ni fullgör lagen eller för att ni tror på vad ni fått höra? Se på Abraham: Han trodde på Gud och därför

”
De gåvor som
Gud ger är
väldigt olika
och kommer
till uttryck på
olika sätt.

räknades han som rättfärdig.” (Gal. 3:5–6)

Vad säger Paulus här? Han säger uttryckligen att de i församlingen har fått Anden och det sker underverk bland dem, och undrar varför det är så. Är det på grund av att de lyder lagen eller tror på evangeliet? Givetvis är det på grund av att de tror på evangeliet och det är själva huvudbudskapet i brevet. Men det intressanta här är att Paulus anser att fastän de i Galatien är tröga att förstå evangeliet, så verkar Andens gåvor bland dem och gör underverk. Jag tror att vi kan ta det till oss att även fast vi kan vara tröga på att förstå olika saker som Gud vill att vi skulle förstå, att Anden kan skänka oss gåvor trots det.

När vi då läser om Andens gåvor i första Korinthierbrevet 12:4–11, kan vi förstå att vi får allt av nåd och inte på grund av våra egna gärningar. Därför heter det ju nådegåva. I stället nämns det om nio nådegåvor, bland annat helandets nådegåva och

undergörandets nådegåva. När vi läser om dem förstår vi att den Helige Andes gåvor är sådana som är övernaturliga. Vi kan därför be för de sjuka eller för någon annan viktig sak och låta Gud bestämma hur Han vill svara på bönen. I och med att det inte hänger på oss, så kan vi endast be och lita på Gud. Det viktiga är att vi inte tar beslutanderätten i våra egna händer, alltså till exempel genom att låta bli att be. Istället bör vi endast be och sedan låter vi Gud svara på bönen på sitt sätt.

Jag har här nämnt om Guds Faderns, Sonens och Andens gåvor. Faderns gåvor är sådana som Han har gett oss i skapelsen, Sonens är sådana som bygger upp Kristi församling, och Andens sådana som är övernaturliga. Slutkontentan är att alla Guds gåvor är viktiga och därför bör vi be om vägledning hur vi kan använda dessa gåvor i Guds rike. ■

Intervju med vår nya studentarbetare i Helsingfors:

Vem är du, Jonatan Gauffin?

Jag kallas Jonte och är född och uppvuxen i Helsingfors. Jag gillar Jesus, min

fru **Ann-Louise**, människor, sport

och god mat. Jag blev student från gymnasiet Lärkan år 2010 och har studerat media på Arcada, bl.a. jobbat som informatör i Petrus församling, gått två år i lärlingsskolan Transform, det andra året som medhjälpare, och studerar nu på Uni med sikte på att bli klasslärare. Jag är gift med Ann-Louise och vi bor i Håkansåker i nordvästra Helsingfors.

Hur har du kommit igång med arbetet?

- Jo tack! Jag fick hålla tal på den första samlingen för våren, och temat var "Drömmar".

Jag tror att Gud har drömmar för oss alla, men det kan finnas hinder som vi behöver bli medvetna om. Tillsammans med Gud kan vi övervinna hindren och leva liv i överflöd vilket inte i första hand syftar på materiellt överflöd, utan andligt och relationellt tänker jag.

Det finns mycket drivkraft i Hssm för tillfället. Det finns många som varit med i styrelsen ett tag och vet hur saker och ting funkar, och som ännu är villiga att fortsätta. Vi har årsmöte i februari och ser fram emot att få välkomna också nya med i styrelsen.

Vad håller ni på med i HSSM?

Vad är din vision?

- Vi ordnar samlingar varannan vecka, men har funderat på om vi ska flytta dag från måndag till torsdag, för då är Corhuset också ledigt. Måndag känns lite nära söndag när många ändå går i gudstjänst. En annan sak vi gärna kunde pröva på är att bjuda på mat på våra samlingar, studerande är väl i regel alltid hungriga. Unicafé är lite

som en quick-charger, man hålls mätt i ca 3h.

Vad gäller verksamheten tänker jag att allt kan ses över. Inget är hugget i sten, utan kan formas efter dem som är med. Allt som görs i Hssm baserar sig på frivillighet, där styrelsen är den drivande kraften. Vi vill erbjuda möjlighet att växa i tro och som person, där en stor faktor är delaktighet. I min vision för Hssm ser jag att alla har en uppgift som skapar mervärde för alla men också för individen själv.

Förutom samlingar har vi Life groups som i regel samlas varannan vecka, chillkvällar, och Social sports. Det sistnämnda har möjlighet att utvecklas då det nybyggda Majsporten står färdigt i början av februari. Senare på våren vill vi ordna någon form av veckoslutsläger, det har varit omttyckt. En sak vi till näst vill ta upp mer aktivt är att rikta oss mot våra medstudenter, aktivare bjuda med i gemenskapen och erbjuda möjlighet att upptäcka vad livet med Gud kan vara.

Lilian Lindén intervjuade

GLÖGGMINGEL I VASA

LEDDE TILL FESTPLANER!

Före julen träffades ett gäng med tidigare aktiva inom Studentmissionen för lite glöggmingel i Vasa. Värddar för träffen var Julia och Henrik Järveläinen som tidigare var aktiva medlemmar i Helsingfors men som nu bor i Korsholm.

Orsaken till träffen var **Timo Holmlund** som också varit aktiv i Helsingfors men på finska sidan och för en längre tid sedan. Han berättade att han var en av de mattestuderande som kommit till tro och kommit med i föreningen via box-missionen, dvs när studentmissionärer gick runt och lånade ut böcker och diskuterade dem.

Nu har det grundats aktiva grupper av seniorer eller alumnier i flera städer på finskt håll sedan deras motsvarighet till *Pro Studentmissionen* (Opkon ystävät) bildades 2014. Timo skulle gärna se att en liknande lokal grupp bildades också i Vasa, och därför tog han initiativ till en första träff. Om du är intresserad av att vara med i en sådan grupp, ta kontakt med julia@jarvelainen.fi. I Vasa finns ju inget arbete på finska, men de finska seniorerna stöder gärna verksamheten på svenska.

Vi var åtta personer närvarande på glöggminglet, och förutom att presentera oss och berätta om vår koppling till Studentmissionen så funderade vi på möjliga vägar framåt. Vi enades om att ordna en festlighet på våren och utsåg en grupp på tre personer som skulle planera den. De skulle också kalla några fler med, och om det finns intresse bland läsarna att delta går det bra att höra av sig till Julia.

Festen kommer att hållas i Vasa lördagen den 13 april kl 15 i stora församlingssalen i Vasa svenska församling, Skolhusgatan 28. Pricka in datumet i kalendern och bjud med en vän!

På övre bilden Karl Granberg, Timo Holmlund, Julia och Henrik Järveläinen, samt Maz Björkman.

På nedre bilden fr.v. Maz Björkman, Saara Kinnunen, Ing-Marie Björkstrand och Karl Granberg. Foto: Lilian Lindén.

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT-
OCH SKOLUNGDOMSMISSION RF

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi
fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för svenska verksamheten, tfn 050 526 5318
Jonatan Gauffin, studentarbetare Helsingfors, tfn 040 572 6453
Karl Granberg, studentarbetare i Jakobstad och Vasa, tfn 045 154 060
Robert Ojala, studentarbetare i Åbo, tfn 050 4619694

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:

Allmänt stöd för svenska verksamheten	9108
Studentarbete i Helsingfors	9108 15
Studentarbete i Jakobstad	9108 57
Studentarbete i Vasa	9108 31
Studentarbete i Åbo	9108 28
Veritas Forum-arbete på svenska	9399

Polisstyrelsen har 17.3.2015 beviljat Finlands Ev. Luth. Student- och Skolungdomsmission rf insamlingstillstånd POL-2014-13477 för tiden 17.3.2015-31.12.2019. Tillstånd att samla in pengar gäller för hela Finland utom på Åland så, att resurserna används direkt för arrangerandet av studerande- och skolungdomssamlingar, föreläsningar, smågruppsverksamhet, klubbar, läger samt informations- och publikationsverksamhet. De insamlade pengarna kan också användas för ungdomars personliga coaching samt till att rusta upp föreningens utrymmen.

ARKKI
Hämeentie 155 A 9
00560 HELSINKI

PÄÄSIÄISPYSÄKKI

RUKOUKSEN JA HILJENTYMISEN
PÄIVÄT ENÄ-SEPÄSSÄ 18.-21.4.19

Tervetuloa mukaan matkalle rukouksen maahan! Pääsiäispyhien tekstit, Herran pöytä, monipuolinen rukouselämä ja pääsiäisherkut luovat tilan Jumalan, lähimmäisten ja itsesi kohtaamiseen. Päivät on tarkoitettu nuorille, opiskelijoille ja ihan kaikenikäisille, jotka haluavat oppia lisää esirukouksesta ja rukoilla.

Tapahtumassa vieraillaan etäyhteyksillä eri puolilla Suomea ja maailmaa. Osaan tilaisuuksista voit osallistua myös online. Mukana mm. **Jukka Leppilampi**, **Mimmu** ja **Hessu**, bahrainilainen taiteilija **Mariam Haji**, **Timo Keskitalo**, **Ritva Olkkola-Pääkkönen**, **Max Maetola** Salomonsaarilta, **Seppo Juntunen**, **Antero Laukkanen**, **Olli Lehmonen**, **Annastiina Toppari**, **Marjaana Kotilainen**, **Heli** ja **Robert Ojala**, **Hanna Karttunen**, **Tarmo Peltokoski**, **Esa Savolainen**, **Julianna Rantanen**, **Miikka Niiranen**, **Saara Kinnunen**, **Juha Koivulahti** sekä **Danielle** ja **Jussi Miettinen**.

Katso hinnat ja ohjelma: opko.fi/paasiaispysakki. Tapahtuma järjestetään Enä-Sepän leiri- ja kurssikeskuksessa Vihdin Ojakkalassa. Ilmoittautumiset viimeistään 9.4. mennessä.